

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/4/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010370
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3515010370.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci proti obžalovanému V. O., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona dňa 4.februára 2016 o odvolaní obžalovaného V. proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo 4.decembra 2015, sp.zn. 1T 124/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného V. O. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo 4.decembra 2015, sp.zn. 1T 124/2015 bol obžalovaný V. O. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného času roku 2014 do 14.50 hod. dňa 11.06.2015 si od doposiaľ nestotožnenej osoby kupoval pervitín a tento následne predával v I. W. nad O. a iných miestach F. E., O. N., G. L., M. G., W. E., pričom dňa 11.06.2015 v čase okolo 12.00 hod. po telefonickej dohode s O. N. sa stretli v I. W. nad O. na ul. G., kde O. N. predal papierovú skladačku s pervitínom, za ktorú mu zaplatil 8,- Eur, následne O. N. po 40 minútach opätovne kontaktoval V. O. sms správou, aby mu zabezpečil ďalší pervitín v hodnote 14,- Eur, na čo sa mu telefonicky ozval V. O., s tým, že mu pervitín doručí do 30 minút, pričom sa opäť stretli v I. W. nad O. na ul. G. pri útulku pre bezdomovcov, kde O. N. odovzdal papierovú skladačku s pervitínom, za ktorú mu zaplatil 14,- Eur, pričom v čase o 14.50 hod. bol v I. W. nad O. na ul. G. pri predajni Citroen zadržaný príslušníkmi polície a pri prehliadke motorového vozidla zn. Fiat Punto, EČV: NM XXXH., ktorého je vlastníkom, bolo v odkladacom priestore ľavých predných dverí vodiča zaistené plastové vrečko s tlakovým uzáverom o rozmeroch 7 x 4 cm, ktoré obsahovalo 357 mg metamfetamínu, s priemernou koncentráciou účinnej látky 80,2 percent, čo predstavuje najmenej 7 obvykle jednorazových dávok, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. v znení zákona č. 13/2004 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, hoci Rozsudkom Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom pod sp. zn. 1T/128/2011 zo dňa 08.12.2011 v spojitosti s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/12/2012 zo dňa 26.03.2012, právoplatným dňa 26.03.2012, bol odsúdený za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona spáchaný formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere deväť rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Trestného zákona bol obžalovaný zaradený pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený ochranný dohľad na dva roky.

Podľa § 77 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona bola obžalovanému uložená povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody osobne sa hlásiť v súdom určených lehotách u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho pobytu a oznamovať mu potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch obživy a tie aj preukazovať.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona bolo obžalovanému uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej pätnásťdňovej lehote obžalovaný V. O. odvolanie. V jeho písomnom odôvodnení prostredníctvom obhajcu i na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu namietal správnosť napadnutého rozsudku len vo výroku o uloženom nepodmienečnom treste odňatia slobody - konkrétne vo výroku o výmere určeného trestu, ktorá je podľa jeho názoru neprimerane prísna. Súd prvého stupňa neprihliadol dostatočne ku všetkým okolnostiam prípadu, ako aj jeho pomerom, keď mu síce trest odňatia slobody za použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. mimoriadne znížil pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, avšak tento mu neuložil v zákonom umožnenej ešte nižšej výmere. Poukázal na to, že k spáchaniu skutku sa v celom rozsahu priznal a oľutoval ho. Na hlavnom pojednávaní dobrovoľne urobil vyhlásenie o vine, čím prispel k rýchlosti a hospodárnosti celého konania uvedomujúc si, že konaniu by predišiel lepšie, ak by sa nedopustil spáchania trestného činu, čo však nedokázal aj vzhľadom na jeho plne rozvinutú telesnú i psychickú závislosť od stimulácií - konkrétne pervitínu, čo vyplýva aj zo záverov znaleckého posudku znalkýň z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie. Najviac poškodeným v dôsledku v predmetnej trestnej činnosti je však nielen zdravotne, ale aj trestnoprávne práve len on sám. Prejednávanú trestnú činnosť však nepáchal pre osobný majetkový prospech - nie je teda príkladom klasického „drogového dílera“ - ale pre účinky drogy samotnej na vlastný organizmus. Predmetnú trestnú činnosť páchal výlučne v okruhu taktiež závislých užívateľov návykových látok na princípe reciprocity. Ak teda nemal on potrebnú dávku, dokázali mu ju zabezpečiť oni, prípadne si ju zabezpečili spoločne. Svoje konanie úprimne ľutuje, nedokázal ho však pod vplyvom pretrvávajúcej závislosti ovládnuť, preto víta pomoc spoločnosti vo forme uloženej protitoxikomanickej liečby, keď sa zároveň domnieva, že po jej úspešnom absolvovaní nemá trest uložený súdom prvého stupňa - pokiaľ sa týka jeho trvania - opodstatnenie. Podľa jeho názoru využitie moderačného práva súdu pri ukladaní trestu pod zákonom stanovenú dolnú hranicu prostredníctvom mimoriadneho zníženia trestu, je v jeho prípade opodstatnené vo väčšom rozsahu. Záujem spoločnosti na odsúdení páchatel'a by nemal prevyšovať nad záujmom na jeho náprave. Skutočnosť, že po sebareflexii prispel k hospodárnemu a účinnému procesu trestného konania naznačuje, že jeho náprava je možná a že jeho ľútosť nie je formálna. Uložený trest odňatia slobody považuje preto za neprimerane vysoký a na podklade týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. e/ Tr. por. zrušil a uložený trest mu primerane znížil.

Prokurátorka okresnej prokuratúry v písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného poukázala na to, že u obžalovaného V. O. ide o špeciálnu recidívu drogovej trestnej činnosti, za ktorú už bol v minulosti odsúdený a ktorá bola spojená s pomocou pri neoprávnenom predaji, výmene a prechovávaní psychotropnej látky a preto uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov zohľadňuje nielen stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatel'a i jeho trestnú minulosť, ale aj okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu a keďže nie je dôvod na ďalšie zníženie trestu odňatia slobody, odvolanie obžalovaného navrhla ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla na verejnom zasadnutí krajského súdu odvolanie obžalovaného V. O. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.. V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného V. O. proti napadnutému rozsudku nie je dôvodné.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní 1.decembra 2015 po predchádzajúcom rozhodnutí, ktorým v zmysle § 257 ods.7, ods. 8 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy súvisiace s výrokmi o treste a ochranných opatreniach a na ich podklade obžalovanému správne a v súlade so zákonom uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere deväť rokov, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému ochranný dohľad na dva roky s tým, že podľa § 77 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona bola obžalovanému uložená povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody osobne sa hlásiť v súdom určených lehotách u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho pobytu a oznamovať mu potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch obživy a tie aj preukazovať a podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona bolo obžalovanému uložené aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

V odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr.por. vyložil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokazované skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu. Pokiaľ ide o právne úvahy súvisiace s výrokom o nepodmienečnom treste odňatia slobody, mal na zreteli zásady ukladania trestov (§ 34 Tr.zák.) a v odôvodnení rozsudku sa konkrétne vyrovnal predovšetkým s kritériami určujúcimi druh trestu a jeho výmeru a dôsledne prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, obidve poľahčujúce okolnosti i na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 34 ods.4 Tr.zák. a osobitnú pozornosť venoval aj aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu pod jeho dolnú hranicu.

Aj podľa názoru krajského súdu obžalovanému správne uložil mimoriadne znížený trest odňatia slobody s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. vo výmere deväť rokov a tento svoj výrok aj primerane odôvodnil a preto odvolací súd - keďže sa s ním stotožňuje - naň v podrobnostiach len odkazuje. V súvislosti s odvolacími námietkami obžalovaného však krajský súd nad rámec odôvodnenia napadnutého rozsudku súdom prvého stupňa poukazuje navyše na tú skutočnosť, že uvedená výmera trestu zohľadňuje aj spáchanie teraz prejednávaného obzvlášť závažného zločinu obžalovaným v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Keďže krajský súd nezistil pochybenie zo strany okresného súdu ani vo výroku o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods.2 písm. b/, ods. 4 Tr.zák.), ale ani vo výrokoch o uložených ochranných opatreniach - ochrannom dohľade na dva roky v súlade s ustanovením § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. s tým, že podľa § 77 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. bude povinnosťou obžalovaného po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody osobne sa hlásiť v súdom určených lehotách u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho pobytu a oznamovať mu potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch obživy a tie aj preukazovať, ale ani vo výroku o uloženom ochrannom protitoxikomanickom liečení ambulantnou formou, pretože tento výrok je v súlade s ustanovením § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., odvolanie obžalovaného V. O. preto ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.